

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcu: **Š. H.**, bytom D., Ž., zastúpený: *Mgr. M. H.*, advokát so sídlom H., Ž., proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad v Žiline**, so sídlom Andreja Kmeťa 17, za účasti: 1/ S. E. – D., a.s., so sídlom P., Ž., 2/ P. N., bytom V. R., 3/ M. N., bytom V. R., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2011/00855/Cho zo dňa 07.06.2011, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/400/2011-61 zo dňa 22.11.2011, jednomyseľne

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/400/2011-61 zo dňa 22. novembra 2011 **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania, pozostávajúce z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške **157,36 €**, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu *Mgr. M. H.*, advokáta v Ž.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline rozhodnutie Obce Veľké Rovné č. 254-20/2009-Sv zo dňa 21.03.2011, ako aj rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Žiline, odbor štátnej stavebnej správy Žilina č. 2011/00855/Cho zo dňa 07.06.2011 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) z dôvodu ich nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov a vec vrátil správnyemu

orgánu na ďalšie konanie. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania vo výške 537,27 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd zistil, že odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia neobsahuje konkrétnu a nezameniteľnú špecifikáciu záväzných stanovísk konkrétnych dotknutých orgánov. Stavebný úrad v preskúvanom rozhodnutí nielenže neidentifikoval záväzné stanoviská označením ich čísla a dátumu vydania a neidentifikoval niektoré inštitúcie, ktoré záväzné stanoviská v konaní vydali, ale neuviedol ani ich konkrétny obsah, teda závery dotknutých orgánov. Nie je podstatné, či predmetné stanoviská sú súčasťou spisu, ale pre prieskum napadnutých rozhodnutí je podstatné to, aby z odôvodnenia rozhodnutia bolo zrejmé, ktoré konkrétne presne identifikované záväzné stanoviská konkrétnych identifikovaných orgánov boli podkladom pre rozhodovanie správneho orgánu. Tieto skutočnosti nie sú zrejmé ani z rozhodnutia žalovaného, ktorý v dôvodoch napadnutého rozhodnutia identifikuje iba záväzné stanovisko vydané Regionálnym úradom verejného zdravotníctva v Žiline pod č. A/2009/01774/HŽP zo dňa 07.05.2009 a Obvodného pozemkového úradu v Žiline pod č. Mi/820001/01.02.2011 zo dňa 28.02.2011. Odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia sa obmedzuje iba na všeobecné konštatovanie, že stavba nie je v rozpore so záujmami, so zámermi a cieľmi územného plánovania, ochranou zdravia a starostlivosti o životné prostredie a nie je v rozpore s verejnými záujmami. Iné skutočnosti vo vzťahu ku konkrétnej stavbe a konkrétnym okolnostiam jej postavenia sa v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia nenachádzajú. Rozhodnutie žalovaného v odôvodnení sa otázkou vyhodnotenia verejného záujmu v súvislosti s postavením stavby taktiež nezaobera. S poukazom na ust. § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov v spojení s § 140 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 50/1976 Zb.) bolo povinnosťou správnych orgánov sa prioritne v odôvodnení vysporiadať s otázkou, či predmetná stavba postavená v rozpore so stavebným povolením spĺňa atribúty na jej dodatočné povolenie, teda či nie je v rozpore s verejnými záujmami. Neobstojí všeobecné konštatovanie uvedené v prvostupňovom správnom rozhodnutí, ktoré len všeobecne kopíruje časť ust. § 88a ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. Časť z ďalších námietok žalobcu bola krajským súdom vyhodnotená ako nedôvodná a niektorými z ďalších námietok žalobcu sa krajský súd nezaoberal, pretože v stavebnom konaní a aj v konaní o dodatočnom povolení stavby sa uplatňuje koncentračná zásada podľa § 88a ods. 7 v spojení s § 61 ods. 1 veta druhá a tretia zákona č. 50/1976 Zb., a preto nemožno v konaní prihliadnuť na tie námietky, ktoré žalobca v lehote na podanie námietok najneskôr pri ústnom pojednávaní neuplatnil.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný včas odvolanie, v ktorom namietal, že identifikácia dotknutých orgánov v rozhodnutí stavebného úradu prvého stupňa je dostatočná a zrozumiteľná, použité skratky sú bežné, zaužívané a všeobecne známe. Preto sa nestotožňuje s názorom krajského súdu, že z rozhodnutia nie je zrejmé, ktoré záväzné stanoviská boli podkladom pre vydanie preskúvaného rozhodnutia. Uvádzanie obsahu záväzného stanoviska je potrebné vtedy, ak z neho vyplývajú podmienky alebo požiadavky, ktoré je potrebné splniť. Vtedy je nutné tieto podmienky alebo požiadavky v rozhodnutí

citovať. Pokiaľ dotknutý orgán súhlasí bez pripomienok, nemá zmysel obsah jeho stanoviska odcitovať a postačí uviesť, že dotknutý orgán sa v konaní vyjadril. Ďalej namietal, že krajský súd nedostatočne zohľadnil okolnosť, že žalobca sa v prvostupňovom konaní nezúčastnil na ústnom pojednávaní, ani si neuplatnil žiadne námietky alebo pripomienky na ochranu svojich práv, hoci mu bolo oznámenie prostredníctvom právneho zástupcu riadne a včas doručené. Právny zástupca žalobcu dňa 03.02.2011 na stavebnom úrade do spisu nahliadol a mal možnosť oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia, avšak neúčastňoval na ústnom pojednávaní sa pripravil o možnosť klásť otázky na podrobnejšie oboznámenie sa s podkladmi a objasnenie veci. Žalobca si v stanovenej lehote neuplatnil žiadne námietky ani pripomienky, preto ani nemal prvostupňový správny orgán dôvod na rozhodnutie o nich. Žalobca mal právo v rámci konania namietat aj proti obsahu záväzných stanovísk a stavebný úrad by vtedy uplatnil postup podľa § 140b ods. 5 veta druhá a nasl. zákona č. 50/1976 Zb. a podrobne by sa bol zaoberal aj obsahom záväzných stanovísk. Podľa zásady koncentrácie konania sa na neskoršie uplatnené námietky neprihliada, neprihliada na ne orgán prvostupňový ani orgán odvolací. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/400/2011-61 zo dňa 22.11.2011 zrušil v celom rozsahu. Žalovaný napadol aj výrok o trovách konania a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky výrok o náhrade trov konania zmenil tak, že náhradu trov konania zníži v pomere podľa úspešnosti/neúspešnosti bodov žaloby na jednu tretinu. Žalobca formuloval svoju žalobu v jedenástich bodoch, avšak krajský súd akceptoval iba námietky uvedené v bode 2., 4. a čiastočne v bode 9., kým ostatné body žaloby neakceptoval, resp. vyhodnotil ich ako neodôvodnené. Keďže žalobca bol úspešný vo svojej žalobe iba sčasti, krajský súd mu nemal priznať náhradu trov konania v plnej výške.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že špecifikovanie orgánu, ktorý príslušné stanovisko vydal a uvedenie jeho čísla, dátumu vydania, ako aj obsahu je dôležité pre zrozumiteľnosť a presvedčivosť rozhodnutia. Je to dôkaz, z ktorého správny orgán vychádzal pri svojom rozhodovaní. Súd preskúmava rozhodnutie aj z hľadiska toho, či v ňom uvedený skutkový stav má oporu v dokladoch nachádzajúcich sa v spise. Doklady v spise nezbavujú správny orgán povinnosti rozhodnutie riadne odôvodniť a poukázať v odôvodnení rozhodnutia, na základe akých podkladov a obsahu v nich rozhodol. Rozhodnutie je výsledkom analytickej a syntetickej činnosti príslušného orgánu, ktorá musí byť zistiteľná a zrozumiteľná z rozhodnutia bez toho, aby účastník konania musel najskôr nahliadnuť do všetkých stanovísk dotknutých orgánov, t.j. podkladov v spise za účelom, aby pochopil, ako a prečo tak správny orgán uvažoval a nakoniec rozhodol. K trovám konania uviedol, že nie je dôležité koľko početne dôvodov uviedol žalobca v žalobe, ale či bolo napadnuté rozhodnutie zrušené pre dôvody, ktoré uvádza žalobca. V prejednávanej veci rozhodnutie bolo zrušené z týchto dôvodov, preto majú byť priznané trovy konania žalobcovi v celom rozsahu tak, ako o tom rozhodol krajský súd v napadnutom rozhodnutí. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalovaného postupom podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. odmietol, ak zistí, že bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený, pretože odvolanie žalovaného podpísala v zastúpení určitá osoba, ale nie je zrejmé kto, a preto nie je podané osobou oprávnenou konať v mene žalovaného. Ak sa tento dôvod nepreukáže navrhol, aby odvolací

súd rozhodnutie v obidvoch napadnutých výrokoch postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil a zaviazal žalovaného nahradiť mu trovy odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalovaného (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a následne po tom, ako bolo verejné vyhlásenie rozsudku oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk najmenej päť dní pred jeho vyhlásením (§ 156 ods. 3 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), vyhlásil vo veci rozsudok, ktorým podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 O.s.p. potvrdil rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/400/2011-61 zo dňa 22.11.2011 ako vecne správny.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Regionálny úrad verejného zdravotníctva v Žiline (ďalej aj „RÚVZ Žilina“) vydal záväzné stanovisko č. A/200901774/HŽP dňa 07.05.2009 k „návrhu na kolaudáciu stavby“. V tomto konaní však napadnutým rozhodnutím nie je kolaudačné rozhodnutie, ale „rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby“. Záväzné stanovisko má formálne zodpovedať druhu stavebného rozhodnutia a konania ku ktorému sa vydáva. Pokiaľ by sa stavebný úrad v odôvodnení rozhodnutia č. 254-20/2009-Sv zo dňa 21.03.2011 obsahom stanoviska zaoberal, túto skutočnosť by musel zistiť. V odôvodnení rozhodnutia však stanovisko neidentifikoval, obmedzil sa iba na skutočnosť, že stanovisko je súhlasné.

Z obsahu listu RUVZ Žilina č. A/2009/02460/HŽP zo dňa 29.06.2009 adresovaného žalobkyni vyplýva, že RUVZ Žilina bol informovaný o existencii vodného zdroja a vodného rezervoára, pri ktorom je umiestnená stavba trafostanice. K tejto skutočnosti nezaujal stanovisko v posúdení vplyvu stavby na zdravie obyvateľov č. A/2009/04178/HŽP zo dňa 29.09.2009, ktoré je pripojené v administratívnom spise k záväznému stanovisku zo dňa 07.05.2009.

Podľa zápisnice z ústneho pojednávania z konania o dodatočnom povolení stavby, napísanej dňa 24.2.2011 na Stavebnom úrade vo Veľkom Rovnom Regionálny úrad verejného zdravotníctva v Žiline (ďalej len „RÚVZ Žilina“) svoju neúčast' telefonicky ospravedlnil.

Podľa predloženej fotodokumentácie rezervoár sa nachádza v bezprostrednej blízkosti stavby trafostanice, ktorá je osadená do existujúcej VN siete 22 kV. Nie je v danom prípade rozhodujúce, či užívatelia vodného rezervoára súhlasili s umiestnením trafostanice v blízkosti rezervoára. RUVZ Žilina musí posúdiť vec z hľadiska ochrany verejného zdravia a objektívne sa k tejto skutočnosti vyjadriť.

Podľa § 245 ods. 1 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu posúdi súd i zákonnosť prv urobeného správneho rozhodnutia, o ktoré sa preskúvané rozhodnutie opiera, ak bolo preň prv urobené rozhodnutie záväzné a ak nie je na jeho preskúmanie určený osobitný postup.

Záväzné stanoviská dotknutých orgánov verejnej správy sú vydávané na základe zákonom povolenej voľnej úvahy správneho orgánu. Ide o formu rozhodnutia (§ 244 ods. 3 prvá veta O.s.p.), pretože v sebe obsahujú konštitutívny a záväzný prvok pre iné právne subjekty. V danom prípade ide o podkladové rozhodnutia, ktoré sú záväzné pre stavebný úrad (§ 140b ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb.), ktorý z nich musí v stavebnom konaní vychádzať. Keďže ide o čiastočné podkladové rozhodnutia v priebehu stavebného konania, zákon na ich prieskum neustanovuje osobitný postup, a preto sa námietky proti nim preskúmajú v zmysle § 245 ods. 1 O.s.p. v konaní o preskúmanie zákonnosti v spojení s konečným rozhodnutím stavebného úradu. Vzhľadom na to, že sú v zmysle § 245 ods. 1 O.s.p. spôsobilým predmetom súdneho prieskumu musia byť odôvodnené. Iba z odôvodnenia je zrejmé, či a ako bol preskúmaný dotknutý verejný záujem (§ 126 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb.), a pretože ide o ochranu verejného záujmu nemožno upustiť od jeho odôvodnenia. Záväzné stanovisko musí obsahovať dôvody tak, aby bolo preskúmateľné v rozsahu správnej úvahy (§ 245 ods. 2 O.s.p.). Správna úvaha však vo vzťahu umiestnenia stavby 22 kV trafostanice k existencii vodného rezervoára, u ktorého možno dôvodne predpokladať vstup osôb za účelom jeho údržby alebo využitia vo vzťahu vyjadrená nebola. Nie rozhodujúce pritom, či rezervoár je stavbou povolenou alebo nie. Rozhodujúci je faktický stav a riziko z neho vyplývajúce pre záujmy chránené Úradom verejného zdravotníctva. Z tohto dôvodu mala byť uskutočnená RÚVZ Žilina ohliadka na mieste samom. Záväzné stanovisko RÚVZ Žilina musí reagovať na konkrétne faktické pomery, skutočnú realizáciu stavby. Podľa odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia stavebného úradu projektová dokumentácia skutočného vyhotovenia stavby bola predložená dňa 31.01.2011. Keďže záväzné stanovisko RÚVZ Žilina je z roku 2009 a ohliadka nebola uskutočnená, je záväzné stanovisko nepreskúmateľné v tom, z akých podkladov skutočného vyhotovenia stavby vychádzalo.

Z týchto dôvodov sa najvyšší súd stotožnil s Krajským súdom v Žiline, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov týkajúcich záväzného stanoviska RÚVZ Žilina. Podľa obsahu administratívneho spisu žalobkyňa viackrát uplatňovala práve túto námietku. Ostatné záväzné stanoviská musia byť v odôvodnení rozhodnutia stavebného úradu riadne identifikované tak, aby bola zabezpečená určitosť a zrozumiteľnosť a nezameniteľnosť záväzných podkladov, z ktorých stavebný úrad vychádzal.

Právna úprava náhrady trov konania v konaní podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku vychádza zo všeobecnej zásady zodpovednosti za výsledok konania (zásada úspechu v konaní). Kritériom pre priznanie nároku na náhradu trov konania je miera úspechu vo veci, ktorá závisí od vzťahu meritórneho rozhodnutia k žalobnému petitu. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje

so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Krajský súd ako súd prvého stupňa vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu, zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného v súlade so žalobným petitom. Žalobca preto mal v konaní plný úspech. To, že žaloba bola rozdelená do jednotlivých žalobných bodov a súd vyhovel iba niektorým námietkam žalobcu, nemá vplyv na celkový úspech žalobcu v súdnom konaní. Napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo zrušené v celom rozsahu a to ako bola žaloba formulovaná, že bola rozdelená do jednotlivých bodov, je výsledkom práce konkrétneho zástupcu žalobcu (advokáta).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal úspech v odvolacom konaní priznal právo na ich náhradu. Žalobcovi boli na náhradu priznané trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby, a to vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 18.01.2012 vo výške 123,50 € a k tomu prislúchajúci režijný paušál vo výške 7,63 €, t.j. 131,13 € + 20% DPH = 157,36 €. Trovy právneho zastúpenia si žalobca uplatnil v písomnom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 18.01.2012 a súdom mu boli priznané podľa § 14 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 11 ods. 4, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 06. marca 2012

JUDr. Ivan R U M A N A, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková